

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyitlőárban minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczer Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, fő évre 4 kor,
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termétek szerint egy negyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

Deák és Andrássy szelleme.

— márc. 5.

(-r.) Március 1-én ismét ösz-
szetült tehát a parlament és mi-
után a korábbi harcok folytatá-
sát várhatjuk, fontos, hogy rendre
vizsgáljuk a harcos ellenzéki pár-
tokat s tekintetbe vegyük a célt,
amely körül a harc voltaképpen
forogni fog. A harcos pártok, ha
a dolog fenekére tekintünk, tel-
jesen deizorganizált pártok, s min-
denképpen a belső egység híjával
vannak.

A néppárt oly elnökkel ékes-
kedik, kinek csak platói tiszte-
lettel adóznak, az elnöknek oly
curulisi széke van, melyet el nem
foglalhat és oly véleményei,
melyeket rajta kívül senki sem
követ. Az ő alelnöke voltaképpen
az, aki a hazafiasság arcvértje
mögött a skandalumokban ké-
jelgő legénységet együtt tartja
és hazafiatlan, csak a parlamen-
tárizmust veszélybe döntő machi-
nációkba vezeti.

A Szederkényi-csoport az ösz-
szes létező parlamentek legunal-
masabb szónokától vette nevét,
kinek egész befolyása abban csu-
csosodik ki, hogy mihelyt hang-
ját felemeli, az egész Ház ki-
ürül és a szónok szorosabb hi-
vei mélységes álomba menekül-
nek; mellette vagy fölötte egy
másik férfi áll, aki törzsnek kép-
zeli magát a szálás erdőben, de
aki olyan törzs, melybe már mély
jelet vágott az államüggés.

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Bűnhődés.

— Fordította: T. —

Waltcott tanár a bostoni orvosi
akadémia elnöke, különös ünnepélyes-
séggel nyitotta meg az ülést. A jegy-
szkönyv felolvasása után a következő
szavakkal fordult a tudós gyülekezet
felé:

— Uram, fájdalommal tudatom
önökkel Ábrahám Rees kollégánknak
a halálát... Azok a fölfedezések, a
melyeket az ő orvosi lángelméjének
köszönhetünk, az a tömérdek szolid
megfigyelés, amelyből elmés követ-
keztetéseket vont le, tanulmányainak
az a nagy jelentősége, hogy az őt
világrész tudományát számos nagy
problema megvilágításával előbbre
vitte s azok a rendkívüli szolgálatok,
melyeket az Egyesült-Államoknak tett,
ezt a vesztéséget épen olyan sajná-
latossá teszik a tudományos világra,
mint a közönségre nézve, amelynek
oly nagy volt a bizalma ebben a lel-
kiismeretes és ügyes orvosban...
Mielőtt azonban az akadémia gyászá-
nak jeléül az ülést berekeszteném,
föl kell még olvasnom egy levelet,
amelyet boldogult barátunk és kollé-
gánk tegnap küldött nekem azzal a
kéréssel, hogy csak itt az ülésen

A harmadiknak, a Kossuth-
pártnak a parlamentárizmus elvét
megóvni akaró férfiakon kívül
egész csoport tobzódó stréberei
vannak, kik csak fogcsikorgatva
alkalmazkodnak a mostani párt-
taktikához.

És mindnyájuk fölött áll a
disszidensek csoportjának vezére,
Apponyi Albert gróf, aki a jövő
harci dalának szövegét és dallamát
irta és szerezte.

Mind e pártreszortok azonban
egyben közösek, abban, hogy ál-
lapotuk gyakorlatiatlan, alig ke-
resztülvihető programjaikból
eredt. Hogy a sorrendet meg-
fordítsuk: Apponyi a döntő pillá-
natban mindig belátta nézeteinek
keresztülvihetetlen voltát s ezért
kellott azokat mindig változtat-
nia; a Kossuth párt tudja, hogy
a perszonálunió álláspontja be-
látható idő alatt nem lesz ke-
resztülvihető; az Ugron töredék,
mely éppen ezért vált el a Kos-
suth-szárnnytól, mint Mohamed ko-
porsója lóg a közös ügyek elis-
merése és tagadása közt, hisz
ezért ment be a delegációba; és
a néppártnak szégyenkezve kell
bevallania, hogy a reakció bu-
zája csak szegényesen hajt ka-
lászba. És így történt, hogy az
összes ellenzék azt a furca szín-
játékot nyújtotta, hogy az összes
ellenzéki pártok mint távolodtak
el programjuk talajától és tér-
tek a hatvanhetes párt alapjára,
persze azért, hogy e pártot és ez

bontsam fel és önöknek azonnal fel-
olvassam.

A tudós gyülekezet öszinte rész-
véttel, megindultan hallgatta az el-
nök szavait. Dr. Rees körülbelül öt-
ven éves, szelid, kedves modoru em-
ber volt. Ritka jólelkűségénél fogva
értett ahhoz is, hogy elfeledtesse az
emberekkel azokat a nagy sikereket,
amelyeket ifjúkorától fogva elért. —
Nagy tudományánál és ügyességénél
fogva nemcsak híres orvos, de egy-
szersmind rendkívül gazdag ember is
lett belőle.

Waltcott tanár tiszta, érthető és
száraz hangon olvasta fel a követ-
kező levelet:

„Kedves elnök ur!
En egy óra mulva már nem le-
szek többé. Mivel azonban az életből
való eltűnésem talán megmagyaráz-
hatatlannak látszanék és a saját ta-
pasztalataimból is tudom, hogy az
ilyen eset mily különös következte-
tésekre adhat alkalmat, — el akarom
mondani a halálom okát önnek és a
kollégáimnak. Egyáltalán szükségét
érzem annak, hogy ezt a kalandomat
elbeszéljem, mint ahogyan a gyilko-
sok, hogy bűnük gondolatától meg-
szabaduljanak, valami ismeretlen em-
berre rábizzák a titkukat. Csak ugy-
mellékesen megjegyzem azonban, hogy
az én esetemben lelkiismeret-furdalá-
sok egyáltalán nem szerepelnek.
Hallgassák meg tehát a történe-

alapot lehető legintenzívebben
támadják.

A valóságban azonban az
eredmény más. Az ellenzéki pár-
tok meggyónták a közvélemény
előtt, hogy alapelveket mitsem
nyújthatnak az országgnak és hogy
az 1867. évi kiegyezés még a
messzebbmenő nemzeti követelé-
sek kielégítésére is sikeres alap.
Igy akarattuk ellen mindannyian
bebizonyították, hogy az 1867:
XII. t. c. egyrészt a nemzeti fej-
lődésnek minden tekintetben ele-
get tenni képes, de másrészt Ma-
gyarország biztosságát is kifelé
erősíti és védi, hogy tehát az
1867: XII. t. c. valóban állam-
férui remekmű, s hogy Deák és
Andrássy szelleme az obstrukció
leghevesebb viharában is bevált.

Annál fontosabb tehát most
a szabadelvű pártra nézve, hogy
ezt az alapot mostantól fogva
csak még határozottabban védel-
mezze, hogy attól minden két-
értelműséget távol tartson, me-
lyeket az ellenzéki magyaráza-
tok visznek az 1867: XII. tör-
vénycikbbe.

Ez lesz a legjobb visszave-
rése az obstrukciónak, ez az
igazi cél, amely végett az ob-
strukciót le kell győzni.

A hét története.

— márc. 5.

(A helyzet. — A háború. — A macedóniai
veszedelmek. — Vasutasok mozgalmak. — Ipar-
védelem és a nők. — A belga király póre-
leányaival. — Gyilkosság a fővárosban. —
Borzalmas éjjel. — Tűzkatasztrófa London-

temet. Két évvel ezelőtt kezdődött.
Epen akkor kezdtem el a hátrgerinc-
bajokról szóló munkát. Ezt a mun-
kát nem fogom befejezni, s még ak-
kor sem fejezhetném be, ha nem há-
romnegyed óra, hanem még kétszáz
esztendő volna hátra az életemből.

Hogy a megfigyeléseimet kielé-
gíthessem, a törvényszéki elnöktől
engedelmet kaptam arra, hogy a leg-
közelebbi kivégzésnél ott lehessenek s
a boncolást azonnal megkezdhessem.
Ez az eset apr. 12-én következett be.

Mellékesen megemlítem, hogy
két év óta akárhányszor hallottam
ezt a dátumot vagy láttam naptárban
vagy plakáton: mindig úgy éreztem,
mintha villamos ütés ért volna. Ap-
rilis tizenkettedike! Most is ugy ér-
zem, mikor ide leírom. S háromne-
gyed óra mulva rám nézve is itt lesz
az április tizenkettedike.

Egy Tom Lind nevű matróz volt
a halálra ítélt, aki két társát meg-
gyilkolta.

Különben ez nem is tartozik a
tárgyhoz. Bűnösségének vagy ártat-
lanságának semmi köze az én ese-
temhez. Ha két ember helyett csak
egyét ölt volna is, — pedig nem volt az,
mert mindent bevallott s csak a vég-
tárgyaláson vonta vissza vallomását,
mégis mindegy lett volna rám nézve.
Különben még azt is különösen, nyo-
matékkal kijelentem, hogy az igaz-

ban. — Hatvanhat hamis váltó. — Saint-
Louisba tévedt magyarok. — Félbenmaradt
vadászbűd.)

Vége a delegációknak, megkez-
dőttek az országgyűlés tárgyalásai.
A felség nagy rendjellel tüntette ki
Pitreich hadügyminisztert s maga vitte
el azt neki azokért a sikerekért, me-
lyeket a delegációk alatt szerzett.
Khuen-Héderváy gróf őfelsége szemé-
lye körüli miniszter lett. Ha még
megjegyezzük, hogy a kormány egy
esemő törvényjavaslatot terjesztett be
és hogy a kormánypártot a még min-
dig tartó obstrukció akadályozza a
munkában, ugy nagyjában jellemez-
tük a helyzetet.

A háború súlypontja ez idősze-
rint még mindig a tengeren van. A
japánok igen hevesen ostromolják
Port-Arthurt, sőt ujabban Vladivosz-
tokot is; Koreát már szövetségstár-
suknak szerezték a japánok, most a
kinaiak is pártjukra készülnek sze-
gődni. A szárazföldi csatározások már
itt-ott, különösen a Jalu folyó mentén
megkezdődtek, bár csak kisebbszerű
hadakozások alakjában. Nagyobb üt-
közetek csak akkora várhatók, ami-
kor már nagyszámú orosz hadsereg
lesz a háború színhelyén, melyre,
ugy beszélnek, a cár is el akar menni,
ha egészsége megengedi. Erdekes,
hogy orosz nők is mint közkatonák
mennek a háborúba.

Románia és Görögország erősen
készülnek háborúra, minek követke-
zésében Törökország sem marad tétle-
nül; ágyukat rendel, lovakat is egyre
vásárol s küldi Macedóniába a ka-
tonaságnak. Ugy látszik azonban,
hogy Törökország és Bulgária közt
egyezség fog létre jönni, bár a ma-
cedon körök azzal melegegdedve nin-
csenek.

A vasutasok országsszerte gyüle-
seznek; mozgalmuk célja a fizetésjaví-
tás, amit legközelebb el is fognak
érni.

ságszolgáltatás gyilkosiban én soha
sem hittem.

Tom Lind bűnös volt, az bizo-
nyos.

Ott állottam az akasztófája és a
kötéle mellett.

Önök mindnyájan tudják, hogy a
tudományos megfigyelés mennyire el-
foglalja az embernek minden gondo-
latát. Önök tehát nem fognak gondo-
lalkozni, ha azt mondom, hogy épen
nem éreztem nagyobb felindulást,
mint amikor a kórházban egy beteg-
nek az ágya mellett állottam. Azóta
gyakran gondoltam rá, hogy abban a
perében miért voltam olyan bátor.
Legfőleg csak azért voltam izgatott
egy kissé, mert attól féltem, hogy a
megfigyeléseimet nem fejezhettem be
nyugodtan.

Tom Lindet kivették a fogház
udvarába. Rendkívül nagy testierővel
megáldott ember volt. A kezei hátra
voltak kötözve. Azonban mikor a kö-
tölet a nyakára lökték, akkorát ru-
gaszkodott, hogy a jobb karja kisza-
badult. Igazán hihetetlen gyorsasá-
gal belékapaszkodott a kötélbe s
mint valami ügyes tornász, felhúzód-
ott, hogy a kötél össze ne szorítsa
a torkát. S Tom Lind ugy lögött a
levegőben, mint a tornász, aki köte-
len csimpaszkodik.

A nézőkön nagy izgatottságot
lehetett észrevenni.

A hóhér parancsot adott két se-

VÈGE

1



**ORSZÁGOS
SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR**

✧
**BIBLIOTHÈQUE
NATIONALE SZÉCHÉNYI**

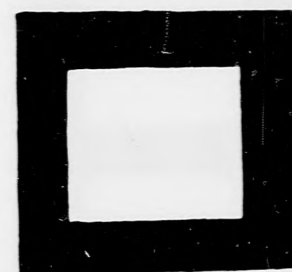
✧
**НАЦИОНАЛЬНАЯ
БИБЛИОТЕКА ИМ. СЕЧЕНИ**



Az eredeti nehezen olvasható, a nyomás elmosódott, a hátoldal nyomása átüt, az oldal restaurálva.



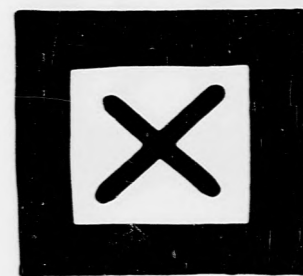
Az eredeti hiányos. /Részletes felsorolás a tekercs elején-végén található./



Az eredeti sérülése miatt a szöveg hiányos.



A hiányzó részek más könyvtár állományából vannak pótolva. /Részletes felsorolás a tekercs elején-végén./



Az eredetin tinta vagy ceruza aláhuzások, bejegyzések, tintafoltok találhatóak.



A tekercsben található hibás részek, esetleges hiányok pótlása.



Az eredeti színes



A befényképezett jelek a kötet felső részén, illetve a nyitás szerinti jobb- vagy baloldalon találhatóak.

AZ ESETLEGES PÓTLÁSOK A MŰ, A TEKERCSEK, ILLETVE AZ ÉVFOLYAM VÉGÉN TALÁLHATÓAK.

Készült:

1971

március

FÉNYKÉPEZTE

VARGA

FM 3

708

1904

96

ZEMPLÉN /folyt./

1904. jan.4. - dec.31. 1 - 143 szám
/3 drb.rendk.kiad.:IV.23,IV.22,
IV.24. 2 drb.rendk.mell.37 husv.
mell.141 kar.mell./

Hiány: 36 sz.

Csonka:1/1-2 lap

Szonos számozás,különbö-
ződátumozás: 2 drb.39
/IV.9. IV.12./